

d a r Ń, darna, darnina; płat murawy z ziemią, trzymająca się na korzeniach trawy. W ogrodach średniowiecznych używano darniny do umacniania boków grzęd kwiatowych, do budowania żanek darniowych; w ogrodach barokowych tworzone z darniny trawniki i obwódki parterów, umacniano nią skarpy ziemne tarasów, obrzeża kanałów, rowów, grobli itd. W Działoszynie, gdy zakładano w 2 -giej poł. XVIII w. ogromny ogród na jałowych piaskach nad Wartą, pokryto darniną, zwożoną z całej okolicy, przestrzeń o powierzchni ćwierć mili kwadratowej. •